

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **W.**, so sídlom v B., proti povinnej **J.**, bývajúcej v P., **o vymoženie 71,57 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 37 Er 2523/2011, o dovolaniach povinnej proti uzneseniam Okresného súdu Bratislava II z 10. apríla 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-23 a z 3. mája 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-25, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 10. apríla 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-23 a uzneseniu z 3. mája 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-25 **z a s t a v u j e**.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 10. apríla 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-23 odmietol námietky povinnej proti exekúcii ako podané oneskorene, pretože neboli podané v zákonnej 14-dňovej lehote.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 3. mája 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-25 uložil povinnej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietky proti exekúcii vo výške 66 Eur.

Proti týmto uzneseniam okresného súdu podala povinná oneskorene a bez zákonných náležitostí dovolanie, v ktorom zopakovala skutočnosti uvádzané v námietkach proti exekúcii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať dovolanie, predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom dovolaní konať (§ 103 O.s.p.)

a zistil, že tieto podmienky nie sú splnené, preto napadnuté uznesenia nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký nedostatok podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1 a 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o odvolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

V zmysle citovaného ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým podľa ustanovenia § 10a ods. 1, 2 O.s.p. môže byť len krajský súd alebo najvyšší súd, ak rozhodujú v inštančnom postupe. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, nie sú splnené podmienky konania pred dovolacím súdom. Dovolanie proti nemu je preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu na jeho prejednanie.

Pokiaľ ide o uznesenie, ktorým boli odmietnuté námietky povinnej, dovolací súd uvádza, že rozhodnutie exekučného súdu o námietkach proti exekúcii spôsobilým predmetom

dovolania nie je (nejedná sa o rozhodnutie vydané v odvolacom konaní). Skutočnosť, že predmetné rozhodnutie vydáva súd po začatí exekúcie, vykonaním ktorej bol poverený súdny exekútor, neznamená, že by bolo možné námietky povinného proti exekúcii považovať za odvolanie a exekučný súd o nich rozhodujúci považovať za súd odvolací. Námietky proti exekúcii (§ 50, § 51 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, nie sú opravným prostriedkom povinného a nesmerujú proti určitému rozhodnutiu súdu; ide tu len o procesnú obranu, ktorou povinný čelí proti nemu vedenej exekúcii a ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, resp. zastavenie exekúcie. Uznesenie exekučného súdu o námietkach povinnej proti exekúcii v prejednávanej veci nie je teda možné považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2010 sp. zn. 5 Cdo 245/2010).

Rovnako ani uznesenie okresného súdu (súdu prvého stupňa), ktorým uložil povinnej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietky proti exekúcii vo výške 66 Eur, nemožno považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu, pretože ani toto uznesenie nebolo vydané v odvolacom konaní.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 10. apríla 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-23 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 3. mája 2012 č.k. 37 Er 2523/2011-25, ktoré trpia takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby skúmal ďalšie podmienky prípustnosti dovolania a tiež bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutých rozhodnutí.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., lebo konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová